

RINTIHAN DARI PUSAKA USANG: GETIR HIDUP KAUM TANI DI SEMENANJUNG TANAH MELAYU 1935-1945

Mohammed Halib, Shaharil Talib dan Mohd. Setefarzi Mohd. Noor

PENDAHULUAN

Transformasi struktur-struktur sosial, ekonomi dan politik yang berlaku di bawah era kolonial di Semenanjung Tanah Melayu di abad ke-19 dan ke-20 tidak perlu dihuraikan dengan panjang lebar di sini. Banyak kajian-kajian terutamanya oleh ahli-ahli sejarah telah menyentuh secara mendalam perkara-perkara yang berkaitan.¹ Apa yang jelas adalah kaum tani di bawah pemerintahan kolonial telah didedahkan kepada ekonomi pasaran dan penggunaan matawang yang meluas, dikelilingi oleh berbagai bentuk cukai yang perlu diselesaikan dengan cara tunai dan berhadapan dengan undang-undang dan peraturan-peraturan yang berkaitan dengan hakmilik persendirian. Tanah, umpamanya, telah menjadi satu barang yang boleh dimiliki dan dijual di pasaran. Di dalam usaha mengeksplotasikan sumberdaya di Semenanjung Tanah Melayu jentera pentadbiran kolonial telah mewujudkan rangkaian jalanraya, keretapi, perkapalan dan telekomunikasi selain dari jabatan-jabatan yang khusus untuk kepentingan ekonomi mereka.² Keseluruhan penduduk Semenanjung Tanah Melayu, sama ada rakyat tempatan atau mereka yang berhijrah masuk, tidak terlepas dari proses pembentukan susunan sosial dan ekonomi yang baru ini.

Selain dari perlombongan satu lagi teras ekonomi kolonial terletak di bidang pertanian. Aktiviti pertanian di Semenanjung Tanah Melayu telah mengalami satu revolusi di mana jenis-jenis tanaman yang mempunyai nilai perdagangan telah diperkenalkan. Tanaman padi yang terdahulunya lebih merupakan tanaman makanan yang lebih mirip kepada nilai gunaan telah berubah corak untuk menghasilkan lebihan dan ditukarkan di pasaran. Hasil penemuan sains telah diterapkan ke sektor pertanian sama ada untuk tanaman dagangan terutamanya getah dan juga bagi tanaman padi. Bagi tanaman padi pelbagai usaha telah dijalankan oleh pihak kolonial untuk mempertingkatkan hasil kaum tani. Ini termasuklah pembinaan sistem-sistem pengairan yang berskala besar dan kecil, penggunaan jenis-jenis padi baru dan penggunaan baja.³ Langkah-langkah gigih oleh pihak kolonial di dalam tanaman padi ternyata mempunyai muslihat tersendiri. Lebihan dari pengeluran padi kaum tani tempatan adalah untuk menyara buruh-buruh murah di sektor perlombongan dan perladangan.⁴

Ekonomi pasaran yang diperkenalkan oleh pihak kolonial berkembang dengan pesat. Sementara pemodal-pemodal mengaut keuntungan dan mengumpul kekayaan nasib kaum tani pula begitu berbeza. Di akhir pemerintahan kolonial kemiskinan berleluasa di kalangan kaum tani.⁵ Satu kontradiksi telah berlaku. Persoalan inilah yang menjadi isu pokok kajian ini. Apakah yang berlaku dengan kaum tani yang berbekalkan dengan sebidang tanah kecil dan mengerjakan tanah tersebut selama

Kertaskerja yang dibentangkan di Seminar Sejarah Malaysia Moden-Penilaian Ke atas Pembinaan Negara-Bangsa, Universiti Kebangsaan Malaysia, Disember 21-22, 1992.

berpuluhan-puluhan tahun setelah mereka meninggal dunia? Persoalan ini boleh dijawab dengan menganalisa peninggalan harta dan hutang piutang mereka semasa meninggal dunia. Pendedahan hasil kajian ini boleh dijadikan pengajaran dan penilaian semula ke atas segala rancangan pembangunan kerajaan hari ini.

PENDEKATAN

Walaupun kajian yang dijalankan ini di dalam bidang sejarah moden namun pendekatan yang digunakan adalah dalam bentuk berbagai disiplin. Pendekatan ini difikirkan wajar untuk memberikan gambaran yang lebih menyeluruh dan lebih dari itu ianya digunakan kerana teknik pengumpulan dan memproses data yang diperlukan untuk menjayakan kajian. Hasil kajian yang dibentangkan di sini merupakan keputusan awal. Analisis yang lebih mendalam sedang diusahakan. Tujuan utama penulis-penulis adalah untuk membentangkan data-data empirikal dari kajian yang dijalankan tanpa menimbulkan persoalan teoritis yang merupakan lebih ilmiah.

Sumber bahan kajian utama di dalam kajian ini adalah data-data dari apa yang dikenali sebagai Fail Pusaka Kecil (*Small Estates Deceased File*) yang tersimpan di Arkib Negara. Untuk tujuan kajian ini sejumlah 5102 fail telah diselidiki di mana 4424 fail diperolehi daripada Arkib Negara Kuala Lumpur dan 678 fail selebihnya dari Arkib Negara Cawangan Johor Bahru.⁶ Fail-fail tersebut merupakan fail kes pembahagian harta pusaka kecil yang dibuat di dalam pejabat tanah di setiap daerah yang dipilih di antara tahun 1935 hingga 1945. Lima buah daerah telah dipilih untuk kajian ini. Daerah-daerah yang dimaksudkan itu ialah Kota Bahru, Kelantan; Kuala Kangsar, Perak; Kuala Lipis, Pahang; Rembau, Negeri Sembilan dan Muar, Johor. Pecahan peratusan fail-fail bagi segiap daerah dari jumlah besar yang digunakan ialah 45.9% bagi daerah Kota Bahru, 14.0% masing-masing bagi daerah Kuala Kangsar dan Kuala Lipis, 12.7% untuk daerah Rembau dan 13.4% bagi daerah Muar.

Menerusi Fail Pusaka Kecil yang dikaji, maklumat-maklumat mengenai variabel-variabel seperti jantina, umur, keturunan, lama menetap di setiap kawasan dan jenis pekerjaan telah diperolehi. Maklumat penting tentang pemilikan harta (harta tetap dan boleh alih) serta tanggungan atau hutang piutang simati juga telah didapati. Di samping itu maklumat mengenai corak pengagihan harta di kalangan waris penerima pusaka, bilangan penerima serta pelepasan harta untuk tujuan melunaskan hutang dimanfaatkan untuk kajian ini. Walau bagaimanapun saiz atau keluasan pembahagian harta tetap (tanah) sukar ditentukan kerana kaedah pembahagian yang dilakukan dengan cara menentukan bahagian yang diterima oleh setiap penerima. Oleh itu, pemilikan dan pembahagian harta diasaskan kepada nilai wang pada waktu tersebut.

LATARBELAKANG POPULASI KAJIAN

Dari sejumlah 5102 fail-fail yang dikaji, 2932 orang atau 57.5% merupakan kaum lelaki manakala 2170 atau 42.5% adalah perempuan. Orang-orang Melayu merupakan keturunan majoriti dengan jumlah seramai 4911 orang atau 96.3% dari keseluruhan populasi kajian. Ini diikuti oleh keturunan Cina yang berjumlah 143 orang (2.8%), Siam 35 orang (0.7%), India dan Eropah masing-masing 12 orang (0.2%) dan 1 orang (0.02%) (Jadual 1).

Jadual 1: Taburan Keturunan Populasi Kajian

Keturunan	Bilangan	Peratus
Melayu	4912	96.30
Cina	143	2.80
Siam	35	0.70
India	12	0.20
Eropah	1	0.02
Jumlah	5103	100.00

Di kalangan kes-kes yang dinyatakan jenis aktiviti ekonomi sebelum meninggal dunia pertanian merupakan kegiatan ekonomi utama. Bilangan mereka di bawah sektor ini berjumlah seramai 1670 orang atau 81.03 %. Bidang pekerjaan lain seperti guru, buruh/kuli, penggawa/penghulu, kerani dan lain-lain hanya berjumlah 18.97 % daripada jenis kerja-kerja utama. Di bawah sektor pertanian tumpuan utama adalah kepada penanaman padi. Jumlah bilangan yang terlibat dengan tanaman tersebut ialah 1223 orang atau 59.34 % dari jumlah populasi yang diketahui jenis pekerjaan mereka. Pekerjaan kedua penting di bawah bidang pertanian ialah berkebun yang melibatkan 392 orang atau 19.02 % dari keseluruhan jenis pekerjaan utama. Walaupun berkebun memberikan gambaran bahawa individu-individu yang terlibat tidak mempunyai jenis tanaman yang khusus seperti dusun buah-buahan namun sebahagian dari mereka yang berkebun getah mungkin juga telah diletakkan di bawah kategori ini. Selain dari penanaman padi dan berkebun, menoreh getah juga merupakan aktiviti pertanian yang penting. Jumlah yang terlibat dengan jenis pekerjaan ini adalah seramai 55 orang atau 2.67 % dari populasi yang pekerjaan mereka diketahui. Selain pertanian bilangan dan peratusan bagi mereka yang terlibat dengan kerja-kerja makan gaji sebagai kerja utama seperti menjadi guru, buruh/kuli, penggawa/penghulu, kerani dan lain-lain pekerjaan adalah seperti yang didapati di Jadual 2.

Dari segi umur didapati bahawa 36.0% meninggal dunia semasa berumur di antara 41-60 tahun. Peratusan yang meninggal dunia di lingkungan umur di antara 61-80 tahun 27.0%. Keputusan kajian juga menunjukkan bahawa 24.7% meninggal dunia semasa berumur di antara 21-40 tahun sementara peratusan yang meninggal dunia di dalam lingkungan umur 20 tahun atau kurang, 81-100 tahun dan lebih 100 tahun adalah masing-masing 7.2%, 4.8% dan 0.3% (Jadual 3). Di sini dapat dilihat dengan jelas bahawa walaupun terdapat mereka yang mencapai umur lebih 80 tahun tetapi peratusannya adalah kecil iaitu 5.1% berbanding dengan penduduk yang meninggal di waktu berumur tidak melebihi 40 tahun (31.9%). Antara lain keadaan sedemikian mencerminkan tahap kesihatan yang rendah di waktu itu.

Sebilangan besar dari kes-kes yang dikaji didapati menetap di sesuatu kawasan sejak dilahirkan hingga ke akhir hayat mereka. Jika dibandingkan maklumat yang ditunjukkan di Jadual 4 dengan taburan umur semasa meninggal dunia satu gambaran

Jadual 2:Taburan Jenis Pekerjaan Utama

Pekerjaan	Bilangan	Peratus
Pertanian/Bertani	1670	81.03
1. Tanaman Padi	1223	59.03
2. Berkebun	392	19.02
3. Menoreh Getah	55	2.67
Makan Gaji/Lain-lain		
1. Buruh/Kuli	391	18.97
2. Guru	22	1.07
3. Penggawa/Penghulu	10	0.49
4. Kerani	18	0.87
5. Suri Rumah	6	0.29
6. Lain-lain	232	11.26
Jumlah	103	4.99

Lain-lain pekerjaan termasuklah kelasi, pemandu, bermiaga dll.

Jadual 3:Umur Semasa Meninggal Dunia

Umur	Bilangan	Peratus
<21	205	7.2
21-40	708	24.7
41-60	1032	36.0
61-80	775	27.0
81-100	137	4.8
> 100	10	0.3
Jumlah	2867	100.0

yang hampir sama wujud. Ini menunjukkan tidak terdapat penghijrahan ke kawasan lain yang ketara pada masa tersebut. Situasi ini telah menimbulkan kesan besar terhadap kegiatan ekonomi yang rata-rata bergantung kepada tanah yang sama tetapi bilangan pemilik yang bertambah dari satu generasi ke satu generasi.

Jadual 4:Lama Menetap Di Setiap Kawasan

Tahun	Bilangan	Peratus
<21	308	10.7
21-40	734	25.6
41-60	973	34.0
61-80	721	25.1
81-100	123	4.3
> 100	8	0.3
Jumlah	2867	100.0

PEMILIKAN HARTA

Tanah merupakan aset paling penting dalam kegiatan ekonomi di kalangan kes-kes yang dikaji yang sebahagian besarnya tertumpu kepada aktiviti bertani. Walau bagaimanapun purata saiz keluasan pemilikan tanah adalah kecil. Hasil kajian menunjukkan bahawa purata nilai tanah yang dimiliki oleh keseluruhan populasi ialah \$470.00. Jika diandaikan bahawa nilai tanah pada masa tersebut lebih kurang \$120.00 seekor maka purata keluasan yang dimiliki oleh setiap keluarga ialah lebih kurang 4 ekar.

Sungguhpun majoriti orang-orang Melayu terlibat di sektor pertanian tetapi nilai dan implikasi ke atas saiz pemilikan tanah adalah kecil berbanding dengan orang Cina dan India. Purata nilai tanah yang dimiliki oleh orang-orang Melayu ialah \$449.00 berbanding bangsa Cina dan India masing-masing \$1192 dan \$1083. Ini menunjukkan bahawa nilai harta tetap orang-orang Cina dan India adalah lebih dua kali ganda jika dibandingkan dengan orang-orang Melayu. Walau bagaimanapun nilai purata tanah yang dimiliki oleh mereka yang berketurunan Siam adalah lebih rendah dari orang-orang Melayu (Jadual 5).

Selain dari harta tetap yang telah diterangkan kajian ini juga telah mengambil kira nilai pemilikan harta boleh alih seperti wang tunai, barang kemas, binatang ternakan dan lain-lain. Analisis kajian menunjukkan bahawa purata nilai boleh alih bagi keseluruhan populasi kajian ialah \$184.00. Kaum India memiliki harta boleh alih yang tertinggi dengan purata nilai \$918.00 diikuti oleh keturunan Cina (\$434.00). Purata nilai harta boleh alih di kalangan orang-orang Melayu yang berjumlah \$170.00 adalah jauh di bawah orang-orang Cina dan India. Nilai purata harta boleh alih bagi

mereka yang berketurunan Siam sebanyak \$152.00 adalah tidak jauh berbeza dengan orang-orang Melayu.

Jadual 5:Purata Pemilikan Harta Mengikut Keturunan

Keturunan	Nilai Harta	
	Harta Tetap	Harta Boleh Alih
Keseluruhan	\$470.00	\$184.00
Melayu	\$449.00	\$170.00
Cina	\$1192.00	\$434.00
India	\$1083.00	\$918.00
Siam	\$ 321.00	\$152.00
Eropah	\$ 950.00	\$100.00

Jadual 6: Purata Pemilikan Harta Mengikut Lama Menetap Di Setiap Kawasan

Tempoh Menetap (Tahun)	Nilai Harta
<21	\$734.11
21-40	\$467.12
41-60	\$615.21
61-80	\$611.87
81-100	\$629.53
101-120	\$415-14
> 120	\$250.00

Pola pemilikan harta mengikut tempoh penetapan di sesuatu kawasan ditunjukkan di Jadual 6. Dari jadual tersebut dapat diperhatikan bahawa semakin lama seseorang itu menetap di sesuatu kawasan semakin kurang pula nilai pemilikan harta (tetap dan boleh alih) mereka. Nilai purata harga tertinggi didapati bagi mereka yang mempunyai tempoh penetapan sehingga 20 tahun iaitu \$374.11. Purata nilai harta menurun ke tahap \$467.12 bagi tempoh masa penetapan di antara 21-40 tahun. Nilai harta bagi mereka yang menetap antara 41-100 tahun pula berkisar di angka

\$600.00 sebelum menurun ke paras \$415.14 dan \$250.00 bagi tempoh penetapan 101-120 tahun dan lebih dari 120 tahun.

Penganalisisan purata nilai pemilikan semua jenis harta (tetap dan boleh alih) mengikut jenis pekerjaan pula menunjukkan bahawa nilai terendah di kalangan mereka yang mengerjakan tanah didapati bagi penanam padi iaitu \$428.00. Di kalangan penoreh getah pula angkanya ialah \$565.00. Bagi mereka yang berkebun dan menjalankan 'kerja kampung' purata nilai pemilikan semua jenis harta adalah masing-masing \$873.00 dan \$710.00. Nilai purata pemilikan harta adalah tertinggi bagi golongan makan gaji tertumpu kepada penghulu yang mencatatkan nilai sebanyak \$1454.00. Nilai terendah bagi golongan makan gaji pula adalah di kalangan buruh/kuli yang berjumlah \$390.00. Guru, penggawa dan kerani masing-masing menunjukkan nilai harta sebanyak \$873.00, \$792.00 dan \$908.00.

Keputusan analisis terperinci khusus bagi pemilikan harta tetap dan harta boleh alih mengikut jenis pekerjaan adalah seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 7. Bagi golongan yang terlibat dalam sektor pertanian, pemilikan harta tetap tertinggi adalah untuk mereka yang berkecimpung dalam kerja-kerja berkebun (\$855.00). Ini diikuti oleh kerja kampung (\$672.00) dan penoreh getah (\$524.00). Petani padi merupakan golongan yang memiliki harta tetap dan harta boleh alih yang terendah iaitu \$403.00 dan \$99.00. Penghulu merupakan golongan yang mempunyai harta tetap tertinggi bagi pekerja makan gaji dengan purata nilai \$1086.00 diikuti oleh penggawa (\$683.00), guru (\$585.00), kerani (\$584.00) dan buruh/kuli (\$374.00). Umumnya, nelayan, buruh/kuli dan petani padi memiliki harta tetap yang rendah berbanding dengan lain-lain pekerjaan.

Pemilikan harta boleh alih seperti wang tunai dan harta-harta yang senang ditukar kepada tunai merupakan faktor penting untuk meningkatkan pemilikan harta tetap seperti tanah. Jadual 7 juga menunjukkan nelayan, petani padi dan buruh/kuli memiliki harta boleh alih yang rendah berbanding dengan guru, kerani, peniaga dan lain-lain pekerjaan.

KEGUNAAN TANAH

Tanaman padi merupakan kegiatan ekonomi utama, merangkumi 41.2% daripada jumlah lot tanah sebanyak 6852 yang dinyatakan kegunaannya. Kegiatan pertanian kedua penting ialah tanaman getah meliputi 21.6% daripada jumlah lot tanah diikuti oleh dusun buah-buahan (17.0%), kelapa (10.0%), manakala lot-lot tanah untuk tapak rumah, tanah kampung dan lain-lain kegunaan masing-masing kurang dari 5.0% (Jadual 8).

Penggunaan tanah mengikut kaum menunjukkan 41.3% lot tanah yang dimiliki oleh orang-orang Melayu diusahakan dengan tanaman padi, 21.4% dengan getah, 17.2% dusun buah-buahan, 9.8% kelapa dan kurang dari 5% untuk tapak rumah, tanah kampung dan lain-lain tanaman serta kegunaan. Keadaan yang hampir sama juga berlaku bagi masyarakat Siam. Ini berbeza dengan orang-orang Cina, India dan Eropah yang memanfaatkan tanah mereka dengan tanaman yang mempunyai ciri-ciri ekonomi wang. Golongan ini memberi tumpuan kepada tanaman getah di mana 41.7% lot-lot tanah kaum Cina ditanam dengan tanaman tersebut, 75% bagi orang-orang India dan 100% Eropah. Kegunaan tanah kedua penting bagi orang Cina ialah untuk tanaman padi manakala untuk orang India untuk tanaman kelapa dan buah-

buahani. Di samping getah dan padi lot-lot tanah orang-orang Cina juga ditanam dengan kelapa (14.4 %) dan buah-buahan (9.8 %) (Jadual 9).

Jadual 7:Purata Nilai Harta Mengikut Pekerjaan

Jenis Pekerjaan	Nilai Harta	
	Harta Tetap	Harta Boleh Alih
Bertani		
Tanaman Padi	\$ 403.00	\$ 99.00
Kerja Kampung	\$ 672.00	\$ 208.00
Berkebun	\$ 855.00	\$ 136.00
Penoreh Getah	\$ 524.00	\$ 249.00
Makan Gaji		
Buruh/kuli	\$ 374.00	\$ 118.00
Guru	\$ 585.00	\$ 1893.00
Penggawa	\$ 683.00	\$ 328.00
Penghulu	\$1086.00	\$ 442.00
Kerani	\$ 548.00	\$ 650.00
Peniaga	\$ 843.00	\$ 594.00
Nelayan	\$ 258.00	\$ 55.00

HUTANG DAN TANGGUNGAN

Dari segi hutang dan tanggungan hasil kajian menunjukkan bahawa 1092 atau 21.4% dari keseluruhan populasi kajian meninggalkan hutang. Hutang yang dimaksudkan di sini tidak terbatas kepada yang ditanggung semasa hidup tetapi juga merangkumi yang dipinjam oleh ahli keluarga untuk tujuan pengkebumian si mati. Ini bermakna apabila seseorang itu meninggal dunia ahli keluarga terpaksa berhutang untuk mengkebumikan si mati dan hutang ini dikira sebagai hutang si mati. Walaupun kebanyakan mereka yang meninggal dunia itu meninggalkan satu jenis hutang tetapi terdapat juga mereka yang mempunyai lebih dari satu jenis hutang.

Keputusan kajian ini menunjukkan bahawa dari jumlah bilangan hutang sebanyak 1287, 45.0% merupakan hutang wang tunai, 2.7% untuk membeli tanah, 2.3%

Jadual 8:Jenis Kegunaan Harta Tetap (Tanah)

Jenis Kegunaan	Bilangan Lot	Peratus
Padi	2820	41.2
Getah	1483	21.6
Dusun	1164	17.0
Kelapa	683	10.0
Tapak Rumah	315	4.6
Tanah Kampung	198	2.9
Lain-lain	189	2.7
Jumlah	6852	100.0

Lain-lain' kegunaan termasuk tanaman sagu, rempah, paya, belukar, kolam ikan, tebu, buluh, pinang, kopi, nenas, gajus, mengkuang, pisang, nipah dan kekabu.

adalah hutang membeli barang makanan, 1.6% adalah hutang belanja kahwin dan 1.0% adalah hutang barang jualan. Juga terdapat 578 kes hutang atau 44.9% dilakukan oleh waris-waris untuk perbelanjaan pengkebumian si mati. Tujuan berhutang untuk menunaikan fardhu haji, membeli pakaian, perubatan, bayaran bunga pinjaman dan lain-lain adalah sebanyak 2.5% (Jadual 10).

Kedudukan hutang piutang dan tanggungan mengikut keturunan menunjukkan 24.0% orang-orang Melayu menanggung beban hutang. Peratusan bagi orang-orang Cina, India dan Siam adalah masing-masing 29.5%, 53.0% dan 20.0%. Jadual 11 menunjukkan 45.9% kes hutang di kalangan orang-orang Melayu adalah untuk urusan pengkebumian si mati, 45.3% untuk mendapatkan wang tunai dan selebihnya adalah untuk membeli tanah (2.6%), hantaran kahwin (1.6%), barang jualan (0.8%) dan lain-lain jenis hutang (1.7%). Keadaan yang hampir sama juga berlaku di kalangan lain-lain keturunan di mana berhutang untuk mendapatkan tunai dan urusan

pengkebumian merupakan komponen terbesar.

PEMBAHAGIAN HARTA

Purata jumlah waris yang diseneraikan berhak menerima pusaka bagi keseluruhan populasi kajian ialah 4 orang. Walau bagaimanapun purata penerima pusaka hanya 3 orang. Keadaan ini menunjukkan tidak semua waris menerima pusaka peninggalan si mati. Bagi masyarakat Melayu purata bilangan waris ialah 4 orang sedangkan purata yang menerima harta pusaka ialah 3 orang. Bagi kaum Cina dan India purata waris ialah 3 dan 2 orang dengan bilangan penerima pusaka masing-masing 2 orang. Anak (lelaki dan perempuan) merupakan waris terpenting menerima harta pusaka bagi semua kaum (Jadual 12). Terdapat juga fenomena di mana pemberi hutang menerima

Jadual 9:Kegunaan Harta Tetap Mengikut Bangsa

Kegunaan	Melayu	Cina	Siam	India	Eropah
Padi	2741 (41.3 %)	35 (26.5 %)	44 (59.5 %)	-	-
Getah	1420 (21.4 %)	55 (41.7 %)	1 (1.4 %)	6 (75.0 %)	1 (100 %)
Dusun	1141 (17.2 %)	13 (9.8 %)	9 (12.2 %)	1 (12.5 %)	-
Kelapa	651 (9.8 %)	19 (14.4 %)	12 (16.2 %)	1 (12.5 %)	-
Tapak Rumah	303 (4.6 %)	5 (3.8 %)	7 (9.5 %)	-	-
Tanah Kampung	197 (3.0 %)	1 (0.7 %)	-	-	-
Lain-lain	184 (2.7 %)	4 (3.0 %)	1 (1.4 %)	-	-
Jumlah	6673 (100 %)	132 (100 %)	74 (100 %)	8 (100 %)	(100 %)

Jadual 10: Taburan Jenis Hutang Piutang

Hutang	Bilangan Kes Hutang	Peratus
Tunai	579	45.0
Pengkebumian	578	44.9
Beli Tanah	35	2.7
Barang Makanan	29	2.3
Hantaran Kahwin	21	1.6
Barang Jualan	13	1.0
Lain-lain	32	2.5
Jumlah	1287	100.0

Jadual 11: Taburan Bilangan Kes Hutang Mengikut Keturunan

Hutang	Melayu (n = 1233)	Cina (n = 46)	India (n = 9)	Siam (n = 7)	Eropah (n = 1)
Tunai	45.3 %	37.0 %	33.0 %	42.9 %	-
Pengkebumian	45.7 %	30.4 %	11.1 %	42.9 %	-
Beli Tanah	2.6 %	4.3 %	-	14.2 %	-
Barang Makanan	2.0 %	8.6 %	-	-	-
Belanja Kahwin	1.6 %	2.5 %	-	-	-
Barang Jualan	0.8 %	6.5 %	-	-	-
Lain-lain	1.7 %	10.9 %	55.6 %	-	100.0 %
Jumlah	100.0 %	100.0 %	100.0 %	100.0 %	100.0 %

harta peninggalan untuk menjelaskan hutang si mati. Keadaan ini berlaku di kalangan semua kaum tetapi ketara dalam masyarakat Melayu.

PENUTUP

Sebahagian besar dari struktur-struktur utama sosial, ekonomi dan politik yang telah diasaskan oleh pemerintah kolonial di Semenanjung Tanah Melayu masih lagi diteruskan hingga ke hari ini. Ekonomi pasaran yang berteraskan hak milik

persendirian terus menjadi tunjang kepada pembangunan negara. Kaum tani, terutamanya, orang-orang Melayu masih lagi terkongkong dengan struktur pemilikan tanah yang usang. Kemiskinan di kalangan orang-orang Melayu di luar bandar yang ekonomi mereka berkait rapat dengan penggunaan tanah terus berlaku. Keadaan ini wujud walaupun pelbagai program dan rancangan telah diadakan oleh pihak pemerintah.

Hasil kajian ini telah dengan jelas menunjukkan dengan data-data empirikal bahawa golongan yang mengerjakan tanah itu sentiasa terletak di tahap bawah dari segi ekonominya. Orang-orang Melayu yang kebanyakannya penanam-penanam padi jelas mencerminkan kemiskinan yang berleluasa ketika itu. Malah begitu ramai yang meninggal dunia yang berbebankan hutang semasa hayat mereka. Lebih dari itu tidak kurang pula bilangannya di mana ahli-ahli keluarga atau pewaris terpaksa berhutang untuk tujuan pengkebumian si mati.

Di sini timbul isu yang lebih besar. Setelah menghayati keadaan yang disorotkan oleh kajian ini persoalannya sekarang adakah strategi pembangunan pertanian luar bandar hari ini yang rata-rata berpusatkan kepada tanah melalui pengeluaran tanaman merupakan satu strategi yang bijak dan harus dikekalkan? Dalam ertikata yang lain struktur sosial dan ekonomi desa itu terus dikekalkan tanpa perubahan. Pengeluar terus menjadi pengeluar. Mungkin cara pengeluaran hari ini berlainan disebabkan oleh sogokan dan penggunaan pelbagai jenis teknologi yang telah disebar untuk diterimanya oleh kaum tani. Kaum tani dari segi struktur ekonomi masih tinggal sebagai pengeluar.

Jadual 12: Hubungan Waris Penerima Pusaka Dan Nilai Penerimaan Harta Mengikut Bangsa

Keturunan	Hubungan	Bilangan	Nilai Harta	
			Tetap (\$)	Boleh Alih (\$)
Melayu	Anak lelaki	4780	196	95
	Anak perempuan	4410	149	70
	Isteri	907	241	130
	Abang/adik lelaki	453	166	90
	Kakak/adik perempuan	396	136	39
	Pemberi hutang	334	81	52
	Suami	291	225	123
	Emak	211	131	99
	Cucu lelaki	222	144	74
	Cucu perempuan	218	126	150
Cina				
	Anak lelaki	122	630	235
	Anak perempuan	61	350	123
	Abang/adik lelaki	15	839	300
	Isteri	36	805	415
	Cucu lelaki	15	130	133
	Suami	14	1134	-
India	Pemberi hutang	5	469	-
	Anak lelaki	24	34	150
	Anak perempuan	11	383	-
	Isteri	4	334	125
Siam	Bapa	2	300	2808
	Anak lelaki	40	126	125
	Anak perempuan	32	108	35
	Cucu	7	99	-
Eropah	Pemberi hutang	4	70	-
Eropah	Anak perempuan	1	950	100

NOTA:

1. Sila lihat, umpamanya, Lim Teck Ghee, *Peasants and Their Agricultural Economy in Colonial Malaya 1874-1941*, Kuala Lumpur, Oxford University Press, 1977; Jomo Kwame Sundaram, *A Question of Class: Capital, the State and Uneven Development in Malaya*, New York, MRP, 1988; Shaharil Talib, *After Its Own Image: The Terengganu Experience 1881-1941*, Singapore, Oxford University Press, 1984 dan lain-lain lagi.
2. Lihat Shaharil Talib, *Global History at the Local Level: Batu Pahat 1900-1941*, Universiti Malaya, Institut Pengajian Tinggi Siri Laporan No. 7, Projek Penyelidikan Masyarakat Negeri Johor, 1986.
3. Lihat Mohammed Halib, 'The State, Rice and Irrigation: Historical Development and Contemporary Cases of Small-Scale Irrigation Systems in Peninsular Malaysia', Tesis Falsafah Kedoktoran, Cornell University, 1985.
4. H.W. Jack, 'Rice in Malaya (Continued)', *Malayan Agricultural Journal*, Vol.XI, No.6, 1923.
5. Shamsul Amri Baharuddin, 'Development of Underdevelopment of the Malaysian Peasantry', *Journal of Contemporary Asia*, Vol.9, No.4, 1979.
6. Di sepanjang pengetahuan kami belum terdapat mana-mana penyelidik sama ada dari dalam atau luar negeri yang telah menggunakan fail-fail ini dalam kajian mereka.